

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 61/10
Luxemburg, 29 iunie 2010

Hotărârea în cauza C-441/07 P
Comisia/Alrosa Company Ltd

Curtea anulează hotărârea Tribunalului și confirmă decizia Comisiei prin care au fost făcute obligatorii angajamentele asumate de De Beers de încetare totală a achizițiilor de diamante brute de la Alrosa

Prin adoptarea deciziei, Comisia nu a săvârșit o eroare de drept sau o eroare manifestă de apreciere și nu a încălcat principiul proporționalității

Societatea Alrosa, cu sediul în Rusia, și societatea de drept luxemburghez De Beers sunt active pe piața mondială a producției și furnizării de diamante brute, în cadrul căreia Alrosa ocupă locul al doilea, iar De Beers primul loc.

În 2002, acestea au notificat Comisiei un acord comercial încheiat pentru o perioadă de cinci ani, prin care Alrosa se angaja să furnizeze către De Beers diamante brute în valoare de 800 milioane USD pe an. Ca urmare a acestei notificări, Comisia a inițiat două proceduri, una în baza articolului 81 CE (care interzice acordurile anticoncurențiale), iar cealaltă în baza articolului 82 CE (care interzice abuzul de poziție dominantă). Prima procedură a fost inițiată împotriva ambelor societăți, iar cea de a doua numai împotriva societății De Beers.

În decembrie 2004, Alrosa și De Beers au prezentat Comisiei angajamente comune care prevedeau reducerea progresivă a vânzărilor de diamante brute de către Alrosa către societatea De Beers până la o valoare de 275 milioane USD în 2010 și plafonarea ulterioară a acestora la acest nivel. Aceste angajamente nu au fost acceptate de către Comisie.

La 25 ianuarie 2006, De Beers a prezentat Comisiei, în mod individual, angajamente noi care prevedeau încetarea definitivă a oricărei cumpărări de diamante brute de la Alrosa începând din anul 2009.

La 26 ianuarie 2006, Comisia a adoptat o decizie¹ care a făcut obligatorii angajamentele individuale asumate de De Beers.

Prin Hotărârea din 11 iulie 2007², Tribunalul a anulat această decizie a Comisiei la cererea societății Alrosa, considerând că nu a fost respectat principiul proporționalității și nici dreptul acestei societăți de a fi ascultată cu privire la angajamentele individuale asumate de De Beers. În opinia Tribunalului, Comisia avea obligația de a examina proporționalitatea noilor angajamente asumate de De Beers. Tribunalul a considerat în speță că interdicția absolută a oricărei relații comerciale între cele două părți începând cu anul 2009 era în mod vădit disproporționată.

Comisia a declarat recurs împotriva hotărârii Tribunalului la Curtea de Justiție, invocând încălcarea principiului proporționalității, a marjei de apreciere de care dispune Comisia în cadrul acceptării unor angajamente și a domeniului de aplicare al dreptului societății Alrosa de a fi ascultată.

Mai întâi, Curtea amintește că obligația de a asigura respectarea principiului proporționalității, ce intră în sarcina Comisiei, are o întindere și un conținut diferite în funcție de cum aceasta este

¹ Decizia 2006/520/CE a Comisiei din 22 februarie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 82 din Tratatul CE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/B-2/38.381 - De Beers).

² Cauza [T-170/06](#) Alrosa Company Ltd/Comisia (a se vedea și CP [46/07](#)).

considerată, pe de o parte, în cadrul impunerii unor măsuri corective de către Comisie sau, pe de altă parte, în cadrul acceptării de către Comisie a unor angajamente ale întreprinderilor în cauză.

Potrivit Curții, Tribunalul a considerat în mod greșit că aplicarea principiului proporționalității trebuie să fie identică pentru ambele proceduri.

Astfel, aceste două proceduri urmăresc două obiective diferite dintre care unul vizează încetarea încălcării constatate, iar celălalt să răspundă preocupărilor Comisiei care rezultă din evaluarea sa preliminară, aceasta fiind dispensată de obligația de a califica sau de a constata încălcarea.

Curtea subliniază că, în cadrul acceptării unor angajamente ale unor întreprinderi, respectarea principiului proporționalității impune Comisiei să se limiteze la verificarea faptului dacă angajamentele respective răspund problemelor pe care aceasta le-a identificat și pe care le-a comunicat întreprinderilor. Comisia nu are obligația să compare angajamentele propuse de o întreprindere cu măsurile pe care le-ar impune ea însăși și să aprecieze drept disproporționat orice angajament care depășește aceste măsuri. Astfel, întreprinderile care propun asumarea unor angajamente acceptă în mod conștient posibilitatea ca concesiile lor să depășească ceea ce Comisia însăși le-ar putea impune într-o decizie pe care ar adopta-o.

Apoi, Curtea consideră că Tribunalul a adus atingere marjei de apreciere de care dispune Comisia în cadrul acceptării unor angajamente.

În opinia Curții, Tribunalul a exprimat propria apreciere divergentă a capacității angajamentelor comune de a elimina problemele în materie de concurență identificate de Comisie înainte de a concluziona că existau soluții alternative mai puțin constrângătoare decât interdicția totală a tranzacțiilor. Prin faptul că a prezentat propria apreciere cu privire la împrejurări economice complexe și că a înlocuit aprecierea Comisiei cu propria apreciere, Tribunalul, în loc să controleze legalitatea aprecierii Comisiei, a adus atingere marjei de apreciere a acesteia.

În sfârșit, Curtea consideră că Tribunalul a interpretat în mod eronat domeniul de aplicare al dreptului societății Alrosa de a fi ascultată.

Potrivit aprecierii Curții, Comisia a inițiat două proceduri, una în temeiul articolului 81 CE, iar cealaltă în temeiul articolului 82 CE. De aici rezultă că Alrosa nu ar fi putut avea calitatea de „întreprindere în cauză” decât în cadrul procedurii inițiate în temeiul articolului 81 CE. În ceea ce privește procedura inițiată în temeiul articolului 82 CE, numai De Beers putea, în calitatea sa de întreprindere pretins dominantă pe piață, să fie destinatarul comunicării privind obiecțiunile și a deciziei Comisiei prin care a fost finalizată această procedură. În aceste condiții, Alrosa dispunea numai de drepturile mai restrânse ale unui terț interesat.

În consecință, Curtea a anulat hotărârea Tribunalului.

În continuare, Curtea a considerat că poate să se pronunțe ea însăși în mod definitiv asupra litigiului. În această privință, **Curtea a apreciat că argumentul societății Alrosa potrivit căruia dreptul său de a fi ascultată nu a fost respectat nu poate fi admis datorită statutului său de terț interesat.**

În plus, Curtea a concluzionat că, prin adoptarea deciziei sale, **Comisia nu a comis o eroare de drept sau o eroare manifestă de apreciere și nu a încălcat principiul proporționalității.** Alrosa nu a dovedit că angajamentele individuale propuse de societatea De Beers și făcute obligatorii de Comisie depășeau în mod vădit ceea ce era necesar pentru a răspunde preocupărilor exprimate de aceasta din urmă în evaluarea sa preliminară.

Prin urmare, Curtea a respins acțiunea societății Alrosa și a confirmat decizia Comisiei.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720